

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

ต่วนบิลาล ตูแวมะ* วริศ วงศ์พิพิธ** สุธนะ ดิงศภทัย***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสตูล ด้วยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sample) จำนวน 64 คน แบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ นักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 32 คน ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 32 คน ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ดำเนินการทดลองเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 1 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD จำนวน 8 แผน (IOC = 0.95) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวโดยครู (IOC = 0.92) และ แบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวโดยผู้ปกครอง (IOC = 0.98) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าทีของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Paired sample t-test) และค่าทีระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Independent sample t-test) ของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD หลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิค STAD สามารถนำมาใช้ปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนให้ลดลงได้

คำสำคัญ : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษา, เทคนิค STAD, พฤติกรรมก้าวร้าว

Effects of Physical Education Learning Activities Using STAD Technique on Aggressive Behaviors of Upper Elementary Students

Tuanbilal Tuwaemah* Waris Wongpipit** Suthana Tingsabhat***

Abstract

The objectives of this study were 1) to compare the average scores of the experimental group and the control group's aggressive behavior before and after the experiment. 2) to compare the average scores of aggressive behaviors between the experimental group and the control group after implementation. Sixty-four students from a secondary school in Satun province were divided into two groups. Each group had thirty-two students. The control group received a traditional physical education program while the experimental group received an applied physical education program with STAD technique for an hour, once a week, for 8 weeks. The research tools included 1) eight lesson plans integrating STSD technique (IOC = 0.95) and 2) aggressive behavior assessment forms by teachers (IOC = 0.92) and aggressive behavior assessment forms by parents, (IOC = 0.98). Data analysis involved calculating means, standard deviations, and conducting t-tests by using Paired sample t-test and Independent sample t-test at the .05 significant.

Research findings revealed that: 1) The average score of aggressive behavior of the experimental group after implementation were significantly higher than those before the implementation ($p < 0.05$) and 2) The average score of aggressive behavior of the experimental group after the implementation were significantly higher than the control group at a significance level of .05. The study found that the implementation of applied physical education program with STAD technique can reduce the aggressive behavior among students

Keywords : Physical Education Learning Activities, STAD Technique, Aggressive behavior

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การศึกษายังเป็นปัจจัยที่สำคัญ ในการพัฒนาเด็กให้มีความรู้และทักษะ การส่งเสริมการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของเด็กให้มีความรู้ การเรียนรู้ บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเพื่อเป็นการพัฒนา คุณภาพมาตรฐานการศึกษา ด้านเด็กให้มีมาตรฐาน และมีพฤติกรรมตามหลักสูตรกำหนด อันจะส่งผลประโยชน์ สูงสุดกับเด็กให้เป็นผู้มีนิสัยรักการเรียนรู้ และพัฒนาเป็นคนไทยที่มีความสมบูรณ์ เป็นคนดีมีปัญญาและสามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการสร้างและ พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของเยาวชนไทย โดยเฉพาะพฤติกรรมก้าวร้าวซึ่งมีแนวโน้มทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง ปัญหาความก้าวร้าวในประเทศไทยปรากฏมาอย่างยาวนานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สอดคล้องกับ รายงานสถานการณ์สุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นของประเทศไทยที่พบว่า ปัญหาการรังแกกันในโรงเรียนยังคงอยู่ ในระดับสูง โดยมีเด็กและเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากการถูกรังแกคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 40 ต่อปี ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อในระยะยาว ทั้งต่อพฤติกรรม ความคิด และการปรับตัวทางสังคม เด็กที่เป็น ผู้กระทำอาจมีแนวโน้มเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาในอนาคต (กรมสุขภาพจิต, 2563; World Health Organization, 2022)

พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นการตอบสนองทางพฤติกรรมของบุคคลในการแสดงออกที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งอาจ ปรากฏในลักษณะก้าวร้าว เกร หรือก่อกวน และสามารถสร้างปัญหาให้แก่ตนเองและผู้อื่นได้ โดยพฤติกรรม ก้าวร้าวเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มากกระตุ้นในรูปของการกระทำอย่างฉับพลัน มีเจตนาที่จะทำให้อื่นได้รับความ เจ็บปวดทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ พฤติกรรมก้าวร้าวสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) พฤติกรรม ก้าวร้าวทางกาย ซึ่งเป็นการแสดงออกโดยการใช้อวัยวะทางกายหรือใช้อวัยวะร่วมกับอาวุธเพื่อทำร้ายผู้อื่น และ 2) พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา ซึ่งเป็นการแสดงออกโดยการใช้อวัยวะที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดหรือความไม่พอใจ แก่ผู้อื่น (Anderson & Bushman, 2002; World Health Organization, 2022)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพลศึกษาจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านคุณลักษณะประจำตัว เช่น ความกล้าหาญ ความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน การรู้จักยับยั้งชั่งใจ และการมีคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจน คุณลักษณะด้านการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้แก่ ความเห็นอกเห็นใจ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความร่วมมือ ความสุภาพอ่อนโยน ความซื่อสัตย์สุจริต การมีน้ำใจนักกีฬา การเคารพสิทธิของผู้อื่น การเสียสละเพื่อส่วนรวม รวมถึงการทำงานเป็นทีมและการมีภาวะผู้นำและผู้ตามที่เหมาะสม ซึ่งเป็นผลลัพธ์สำคัญของการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาที่มีคุณภาพ (Bailey et al., 2009; UNESCO, 2015)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยแบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะร่วมกันเรียนรู้ เนื้อหาที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ จากนั้นจึงทำการทดสอบความรู้เป็นรายบุคคล และนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคน มารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม ซึ่งกระบวนการดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม ทั้งนี้ ผู้สอนจำเป็นต้องใช้เทคนิคการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วม ความเอาใจใส่ และความร่วมมือของผู้เรียนภายในกลุ่มอย่างต่อเนื่อง (Slavin, 2014; Johnson, Johnson, & Smith, 2019)

จากประเด็นพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยสาระที่ 3 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนา ทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจและสติปัญญา และความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคเอสทีเอตีสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าว และฝึกทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในผู้เรียนได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ปีที่ 4 - 6) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล จำนวน 2,303 คน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sample) จำนวน 64 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 32 คน และกลุ่มควบคุม 32 คน โดยผู้วิจัยทำการสุ่มโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากจากโรงเรียนระดับประถมศึกษาในตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูลจำนวน 13 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านเกาะยวน โรงเรียนบ้านนาพญา โรงเรียนบ้านคลองน้ำเค็ม โรงเรียนบ้านในเมือง โรงเรียนบ้านห้วยมะพร้าว โรงเรียนบ้านทุ่งสภากาชาดอุปถัมภ์ 2560 โรงเรียนบ้านห้วยไทร โรงเรียนบ้านปากบาง โรงเรียนบ้านปากละงู

โรงเรียนบ้านโคกพยอม โรงเรียนบ้านท่าชะมวง โรงเรียนบ้านบากันใต้ะทิด และโรงเรียนบ้านลาหงา เพื่อกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สุ่มมาได้เป็นโรงเรียนบ้านปากละงู และโรงเรียนบ้านลาหงา จากนั้นทำการจับสลากได้โรงเรียนบ้านปากละงูเป็นกลุ่มทดลอง และโรงเรียนบ้านลาหงาเป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD จำนวน 8 แผน ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาความตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน นำผลพิจารณาความมาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.95

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดพฤติกรรมความก้าวร้าวของนักเรียนโดยครูและผู้ปกครอง ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาความตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน นำผลมาพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.90 และ 0.98 ตามลำดับ

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การดำเนินการก่อนการทดลอง จัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ดังนี้

1.1 ทำการประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการทดลอง (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ที่ประเมินโดยครูประจำวิชา และแบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่ประเมินโดยผู้ปกครอง ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยมีค่าความเที่ยงอยู่ที่ 0.88 และ 0.79 ตามลำดับ

1.2 นำผลการประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการทดลองมาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบค่าที (Independent sample t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างกันหรือไม่

2. ดำเนินการทดลอง

กลุ่มควบคุมได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ และกลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ผู้วิจัยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬา

วอลเลย์บอล ร่วมกับเทคนิค STAD ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 8 แผน สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 8 สัปดาห์ ประกอบด้วย 1) การสร้างความคุ้นชินกับวอลเลย์บอล 2) ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง 3) ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลมือล่าง 4) ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลมือบน 5) ทักษะการรับลูกเสิร์ฟวอลเลย์บอล 6) ทักษะการเล่นลูกสองมือบนในกีฬา วอลเลย์บอล 7) การเล่นเกมวอลเลย์บอล 1 และ 8) การเล่นเกมวอลเลย์บอล 2

3. การดำเนินการหลังการทดลอง โดยทำการประเมินพฤติกรรมก้าวร้าว หลังการทดลอง (Post-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวฉบับเดียวกันกับก่อนทดลอง

4. นำข้อมูลไปวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Paired sample t-test) และค่าที่ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Independent sample t-test) ของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยทำการทดสอบค่าที่ (Paired sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยทำการทดสอบค่าที่ (Independent sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากแบบประเมินพฤติกรรมโดยครู

	n	ก่อนการทดลอง		t	p
		mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	32	60.03	9.85	-.151	.440
กลุ่มควบคุม	32	60.41	10.00		

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวที่ประเมินโดยครู ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองมีคะแนนพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองเท่ากับ 60.03 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 9.85 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 60.41 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 10.00

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากแบบประเมินพฤติกรรมโดยผู้ปกครอง

	n	ก่อนการทดลอง		t	p
		mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	32	18.88	1.29	.848	.200
กลุ่มควบคุม	32	18.60	1.36		

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวที่ประเมินโดยผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองเท่ากับ 18.88 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.29 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 18.60 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.36

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ปรากฏ ดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมจากแบบประเมินพฤติกรรมโดยครู

	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		Mean	S.D.	Mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	32	60.03	9.85	69.13	6.20	4.354	.001
กลุ่มควบคุม	32	60.41	10.00	60.09	9.60	-1.241	.224

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ ($p = .001$) โดยค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 60.03 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 9.85 และหลังการทดลองเท่ากับ 69.13 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 6.20

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ พบว่า ก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองเท่ากับ 60.41 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 10.00 และหลังการทดลองเท่ากับ 60.09 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 9.60

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมจากแบบประเมินพฤติกรรมโดยผู้ปกครอง

	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		mean	S.D.	mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	32	18.88	1.29	21.25	4.23	3.263	.003
กลุ่มควบคุม	32	18.59	1.37	18.59	1.21	.000	1.000

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ($p = .003$) โดยค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 18.88 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.29 และหลังการทดลองเท่ากับ 21.25 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.23

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาในรูปแบบปกติ พบว่า ก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 18.59 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.37 และหลังการทดลองเท่ากับ 18.59 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.21

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 5 และตารางที่ 6

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากแบบประเมินพฤติกรรมโดยครู

	n	หลังการทดลอง		t	p
		mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	32	69.13	6.20	4.472	.001
กลุ่มควบคุม	32	60.09	9.60		

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้ประเมินโดยครู นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ($p = .001$) โดยค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลองเท่ากับ 69.13 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 6.20 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุมเท่ากับ 60.09 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 9.60

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากแบบประเมินพฤติกรรมโดยผู้ปกครอง

	n	หลังการทดลอง		t	p
		mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	32	21.25	4.23	3.416	.001
กลุ่มควบคุม	32	18.59	1.21		

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้ประเมินโดยผู้ปกครอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($p = .001$) โดยค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลองเท่ากับ 21.25 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.23 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุมเท่ากับ 18.59 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.21

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย มีประเด็นนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลองลดลงกว่าก่อนการทดลอง ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลอง ลดลงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัย คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD จะส่งผลให้พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายลดลง

จากการอภิปรายผลการวิจัยข้อที่ 1 และข้อที่ 2 สามารถอภิปรายได้ในประเด็นต่อไปนี้

พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนลดลง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว พบว่า หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ซึ่งเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนได้ อาจเป็นเพราะ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มสัมพันธ์โดยแบ่งระดับความสามารถในกลุ่มต่างกันเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ครูจัดเตรียมไว้แล้วทำการทดลองความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน นำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ครูได้ใช้เทคนิคการเสริมแรง โดยการให้รางวัล คำชมเชย นอกจากนี้ สมาชิกกลุ่ม ได้มีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม และสามารถปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์

ก่อให้เกิดทักษะกระบวนการการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการจัดกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ในกลุ่ม โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม แสดงความสามารถในการแข่งขันด้านความรู้ระหว่างกลุ่ม มีองค์ประกอบ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม ในกิจกรรมขั้นนี้ประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2 - 5 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำงานกลุ่มฝึกปรับฟังและเคารพความคิดเห็นต่าง 2) ขั้นจัดทีม ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม 3) ขั้นเรียนรู้ ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเป็นที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูใช้เทคนิค STAD ในการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน ครูสังเกตการทำงานของกลุ่ม คอยเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้ความกระจ่างในกรณีที่นักเรียนสงสัยหรือต้องการความช่วยเหลือ 4) ขั้นทดสอบ เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้ 5) ขั้นรับรองผลงาน และเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม สรุปการเรียนรู้และประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและผลการแข่งขันเกม ถ้าสิ่งนี้นักเรียนยังไม่เข้าใจครูอธิบายเพิ่มเติม และนักเรียนช่วยกันประเมินการทำงานกลุ่มและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงาน และอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองส่งผลดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษา ทำให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมแตกต่างกันได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันอย่างมีความสุข สนุกสนาน ได้ฝึกการพูดคุยและสื่อสารซึ่งกันและกันภายในกลุ่มของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนมีความเห็นอกเห็นใจกันภายในกลุ่มเพื่อน 2) เป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของนักเรียน 3) นักเรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม ทั้งในด้านการพัฒนาเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม และ 4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ส่งผลต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนได้ ผู้วิจัยสรุปผลหลังจากนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพบว่า นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเพื่อน และมีพฤติกรรมมีส่วนร่วมในสังคมเพิ่มขึ้น นักเรียนกลุ่มทดลองสามารถควบคุมพฤติกรรมและจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ดีขึ้น มีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง และเข้าใจแนวทางการแสดงออกต่อเพื่อนร่วมชั้นและผู้อื่นอย่างเหมาะสม ซึ่งดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ทั้งนี้ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานของ จริญญา กองสี (2565) รวมถึงงานวิจัยที่พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD และการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบร่วม และการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันเกษม วงศ์ศรี และโพธิ์ทอง ศิริชัย (2564) ธนาคม คงพรหม และพิชญ์ ศุภีร์ (2565) นะโม สุริยะ พรหมรักษ์ วรวิทย์ และขันตี พิพัฒน์ (2566) สุริยะ

ชาญชัย จิตรากุล กนกวรรณ และสันติสุข นฤมล (2567) ซึ่งระบุว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แนวคิด การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยเฉพาะเทคนิค STAD และการจัดกิจกรรมเชิงรุก สามารถส่งผลเชิงบวกต่อ พฤติกรรมและคุณลักษณะทางสังคมของผู้เรียนอย่างชัดเจน กล่าวคือ ผู้เรียนมีการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม กลุ่มมากขึ้น เกิดความร่วมมือ การสื่อสาร การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และสามารถควบคุมอารมณ์และ พฤติกรรมของตนเองได้ดีขึ้น ส่งผลให้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความก้าวร้าว ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์เชิงบวก มีเป้าหมายร่วมกัน และ ได้รับการเสริมแรงทางสังคมอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่รายงานว่ากิจกรรมพลศึกษาที่ ออกแบบบนฐานความร่วมมือและความเหมาะสมตามวัยช่วยพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ความมีน้ำใจนักกีฬา และเจตคติเชิงบวกของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ในชั้นเรียนรู้ ชั้นทดสอบ และชั้นรับรอง ผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นหัวใจสำคัญที่มีส่วนในการสร้างแรงจูงใจ ให้แก่นักเรียนในการร่วม กิจกรรม ครูควรสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด และคอยชื่นชมนักเรียนที่ปฏิบัติกิจกรรมอย่างตั้งใจ เพื่อเป็นการ เสริมแรงและสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเรียนรู้และการปรับปรุงพฤติกรรม

1.2 การทำให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจ และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนกล้าที่จะ แสดงความคิดเห็น หรือกล้าที่จะพูดถึงสาเหตุของปัญหาที่เป็นบ่อเกิดของพฤติกรรมก้าวร้าวในด้านต่าง ๆ ส่งผลให้ครูสามารถใช้กระบวนการการปรับพฤติกรรมได้ดีขึ้น

1.3 ครูควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน และมีความเหมาะสมตามสภาพแวดล้อม ของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษา ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีต่อพฤติกรรม ก้าวร้าวของนักเรียน โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีบริบทแตกต่างกันออกไป

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษา ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของ นักเรียนโดยใช้แนวคิด ทฤษฎีอื่น ๆ นำมาเปรียบเทียบกับกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2563). รายงานสถานการณ์สุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นไทย. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ปีการศึกษา 2566. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จรรย์ญา กองลี. (2565). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีต่อความพึงพอใจและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ, 51(2), 85-98.
- จันทเกษม วงศ์ศรี, และ โพธิ์ทอง ศิริชัย. (2564). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกต่อพฤติกรรมการสังคมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ, 50(2), 45-58.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ธนาคม คงพรหม, และ พิชญ์ ศุภีร์. (2565). สมรรถภาพทางกายและพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนไทยระดับประถมศึกษาในบริบทโรงเรียนที่แตกต่างกัน. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ, 51(1), 30-42.
- นะโม สุริยะ, พรหมรักษ์ วรวิทย์ และ ชันตี พิพัฒน์. (2566). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาพลศึกษาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ, 52(2), 112-125.
- สุริยะ ชาญชัย, จิตรากุล กนกวรรณ และสันติสุข นฤมล. (2567). รูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกของนักเรียนในสถานศึกษา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ, 53(1), 21-35.
- Anderson, C. A., & Bushman, B. J. (2002). Human aggression. *Annual Review of Psychology*, 53, 27-51. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.53.100901.135231>.
- Bailey, R., Armour, K., Kirk, D., Jess, M., Pickup, I., Sandford, R., & BERA Physical Education and Sport Pedagogy Special Interest Group. (2009). The educational benefits claimed for physical education and school sport: An academic review. *Research Papers in Education*, 24(1), 1-27. <https://doi.org/10.1080/02671520701809817>.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. (2019). Cooperative learning: Improving university

instruction by basing practice on validated theory. *Journal on Excellence in College Teaching*, 30(2), 1–26.

Slavin, R. E. (2014). *Cooperative learning: Theory, research, and practice* (2nd ed.). Boston, MA: Allyn & Bacon.

UNESCO. (2015). *Quality physical education: Guidelines for policy-makers*. Paris: United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.

World Health Organization. (2022). *Global status report on preventing violence against children*. Geneva: World Health Organization.